

Wimmelband

U. q. 97.

12
COLLEGII FEVDALIS

DISPUTATIO VII.

DE SVCCESIONE DE-
SCENDENTIUM PRIMOGENIO-
rum, & Secundogeniorum in
Feudis,

Quam,

D. O. M. A.

SVB PRÆSIDIO AMPLISSI-

MI ET CONSULTISS. VIRI, Dn. THOMÆ FRAN-
ZII, I. C. & feudalis juris in illustri Academia

Witebergensi Professoris publici,
tueri conabitur

PETRUS RITTER,
Gorl. Lusat.

XVI. Kl. Octobr. hora & loco suetis.

WITEBERGÆ,

Typis M. Georgij Mulleri,

Anno M. D. XCVI.

VIRO AMPLISSIMO,

à

Doctrinâ omnigenâ insigni,

Virtute excellenti,

Auctoritate, & rerum usu politico,

laudatissimo,

DN. EBERARTO à WEIHE,

I. C. ILLVSTRISSIMI ET POTENTIS-

simi Principis, Dn. Dn. MAURITII, Landgra-

vij Hafsiaë &c. Consiliario

dignissimo,

Præceptori quondam meritissimo,

Fautori colendissimo,

Hoc otij literarij monumentum,

Debita observantia documentum,

E Lyceo S. Themidos,

D. D. D.

Respondens.

DISPUTATIO VII.
DE SVCCESIONE PRI-
MOGENIORUM IN
Feudis.

Continuatio.

Hactenus modos, quibus feudum
adquiritur, vidimus: Nunc, qua-
liter acquisitū conservetur, debet
explicari. Conservatio autē feu-
di nihil est aliud, quàm existentia ejus continua-
tio: (a) quæ duplex est, Pacifica & litigiosa:
Pacifica fit per successionem: Litigiosa per sen-
tentiam. Itaq; & successione feudum acquiri
dicitur. (b)

(a) Scal. Ex. 31. ex. 250. (b) c. un. in fi. de feud. cognit. c. un. in
pr. de consuet. recti feud. c. un. in pr. de success. frat. c. un. de
success. feud. Borcholt. de feud. c. 7. par. 2. n. 1. Vult. c. 9.
num. 23.

T H E S I S I.

Hæc definitio acquisitio juris defun-
cti.

Hæc definitio constat ex materiâ & formâ:
Ergo bona. Acquisitio materia est, quia ge-
nus: quod ab auctoritate & ex ratione proba-
tur. Icti enim & Impp. nostri passim respōdent & rescri-
bunt, hæreditatem acquiri, ut l. 1. l. qui in alienâ 5. § inter-
dum. 5. l. pupillus. 9. l. nec is. 17. in pr. l. is potest. 18. l. si
quis 21. § sed ita 2. l. si quis 25. in pr. l. cum quidam 30. § sed
et si

& si ipsa 5. § scientia 7. l. sed & si 34. in pr. & § sed etsi 1. li.
 heres 43. l. qui seruum 47. l. furiosus 63. l. placet. 79. l. si so-
 lus 80. §. 1. §. item 2. & §. fin. l. totiens 81. l. uentre. 84. l.
 per curatorem 90. in pr. & §. 1. l. filiusfam. 92. & passim ff.
 de acquir. vel omit. hered. § fin. Inst. de hered. qual. & diff.
 § item vobis 3. Inst. per quas pers. cuiq; acquir. l. potuit. 5. l.
 si infanti 18. § parente 2. l. cum aliquis 21. C. de jur. delib. &
 de aduandā, uel acquir. hered. & passim. Quare & successio
 acquiritur. Adquisito enim toto, acquiruntur omnes ej-
 us partes. Formam successioni dat jus defuncti: & per
 hoc est, quod est, & ab alijs acquisitionis speciebus di-
 stinguitur: cumq; hoc est unum & converti semper po-
 test, ut ubi sit successio, sit quoq; ibidem jus defuncti,
 & contra, ubi hoc est, ibi & illam esse necessum est. l. nihil
 est aliud 24. de U. S. l. hereditas 62. l. is qui 46. l. heredem
 59. l. in pari. 128. l. inuitus 156. § cum quis l. qui in jus. 77.
 in pr. l. qui per. 194. ff. de R. l. ubi Dd. Et consentit, post Vul-
 teium, lib. 1. I. R. c. 74. D. Trentler, uol. 2. disp. 16. th. 1.
 lit. d.

Dissentiunt primò, qui genus successionis subrogationem
 statuunt, ut volunt Bologn. in rubr. C. qui admit. ad bon. poss.
 poss. n. 15. D. Valent. Forster. de success. ab intest. par. 1. tit. quid
 sit successio. Petrus Gregor. Tholosanus in syntagm. lib. 41.
 c. 1. n. 4. in fin.

II. Qui successionem definiunt obligationem, ex con-
 tractu descendente, ut vult Cujac. in par. C. de ser. fugit.
 in pr.

III. Qui dicunt, esse q. contractum, ut idem Cujac. vult, in
 parat. ff. qui test. fac poss. & in par. C. d. t. Arnold. ab. Haersolt
 par. 5. act. 1. per § heres 5. Inst. de oblig. quæ q. ex contracto
 nascunt.

IV. Qui beneficium esse genus volunt, Dec. & Hipp. Ri-
 minal. in l. qui se patris. n. 143. C. qui admitti. per d. L. qui se
 patris, ibi: ad hujus modi beneficium: l. fin. de success. edicto,
 ibi: inferioris gradus cognatus beneficium edicti successorij non
 habuit.

V. Qui concessionem statuunt, Althus. lib 1. juris pr. c.
 17. Vult. lib. 1. I. R. c. 72. & lib. 1. de feud. c. 9. n. 23.

VI. Qui substitutionem, Hopper, in seduardis, lib. 10.
 tit. 10.

Defunctus.

II.

Defunctus a. aut est dominus, aut vasallus: Unde & successio duplex, Domini & vasalli: Et hæc rursum vel extraordinaria, five exorbitans, vel legitima, five ordinaria. Illa non ex lege, sed ex gratiâ Domini fluit, & caducaria vocatur successio, Iure Saxonico, das gedinge/Item, die anwattung/ quando videlicet Dominus alicui feudum hoc pacto concedit, ut, si possessor feudi sine liberis decedat, ad ipsū devoluatur.

c. un. qui success. feud. dar. teneant. ubi videatur, post Dd, Dn. D. Th. Franz. c. un. § moribus. 4. ubi Isernia, & Schenck Baro. si de feudo defuncti cont. sit. c. un. vers. ubi verò de alterius. de cler. qui invest. fec. c. un. § fin. de feud. dat. in vic. leg. commiss. Lehenrecht/ c. 5. & 57. Iacobin: de S. Georg. in verbo investi, n. 12. & 13. Clarus in § feudum q. 14. Zas. de feud. par. 6. n. 19. & seqq. Mozzius in tr. de feud. tit. de substantial. n. 55. Harim. Pistoris lib. 2. q. 25. cum seq. Rosenthal in Synopsi feudali, c. 4. axiom. 12. c. 6. axiom. 17. Hotom. de feud. d. sp. c. 16. & 36. & consil. 5. Gail. lib. 2. obs. 115. Vult. lib. 1. feud. c. 7. n. 48. latè D. Th. Franzius ad § & quia vidimus. de his, qui feud. dar. poss. ubi hanc conclusionem ampliat & limitat. Dissentire videtur jus civile, in l. donari. 29. § ult. ff. de donat. l. 2. in si. de his, quæ ut indignis. l. ita tamen 27. § à patre 4. vers. deinde. ad S. C. Trebell. l. 1. §. si impubere. 17. de collat. honor. l. fin. C. de pactis, cum similibus: Dd. paulò antè allegati: quibus adde Wesenb. in æconom. C. ad tit. de petit. honor. sublat. & gl: in cap. 2. verb: consentiente. de feud. dat: in vic. l. commiss. & jus Canonicum, in c. nulla 2. ex. de concess. præbendæ. Sed alij mores traxerunt leges civiles in suam potestatem, quemadmodum dicitur in d. c. 1. § moribus. si de feud. def. cont. sit.

Ζήτημα Ι.

An consensus vasalli viventis requiratur eo in momento, quo Dominus investituram facit, quæritur? Et negativam veriore arbitramur, modò nullum ei detrimentum inde contingat.

A 3

c. 2.

c. 2. de feud. dato in vic. leg. commiss. ubi Cujac. Hotom. &
Dd. communiter. c. un. in fi. qui success. teneant. c. moribus, in
fin. si de feud. def. cont. sit. Lehenrecht / artic. 10. Pistor. par.
2. q. 25. n. II.

ZITIRUNG II.

An, sede vacante, investitura, à prælato defuncto facta, ita
possit per ratihabitionem capituli confirmari, ut successor co-
gatur eam adimplere, varijs rationibus & argumentis confi-
ctantur inter sese Dd. Nos, rationibus diligentius pensculatis,
affirmantium subscribimus sententiæ.

c. ratihabitionem. 10. & ibi Peck. de R. I. in 6. l. si pupilli 6.
S item queritur. de negocij gest. ubi Br. Alber. & Dd. Vide
Dn. D. Th. Franziam ad tit. III. qui success. feud. dar. ten.
επομερ. 3. q. 2. ubi in utramq; partem elegantissime & nervo-
sissime hanc q. disputat, & ad contraria respondet.

III.

Legitima est, quæ ex lege fit: estquæ duplex, u-
niversalis, vel singularis. Universalis vel ex testa-
mento est, vel ab intestato. (a) Quæ ex testamento
fit, in feudis locum nullum habet. (b)

(a) c. un. in pr. de success. frat. c. un. in pr. de success. feud.
c. un. in pr. de consuet. recti feud. c. un. in fi. de feud. cognit.
Facit. l. 1. l. veluti 3. de petit. hered. § ult. vers. Ac prius, Inst.
per quas person. nob. acquir. Bl. in l. cum antiquioribus. n. 7.
C. de jur. delib. Lofred. cons. 38. n. 10. VVesemb. cons. 17. n. 18.
Vasq. de success. creat. in præfat. n. 11. De legitimâ successione
dissentit Alciat. lib. 4. parad. c. 7. & ad l. 130. ff. de V. S. quem
elegantè refutat Gaddæus in d. l. 130. de V. S. (b) c. un. in pr.
et ibi Dd. de success. feudi, juncto c. 1. § donare, qual. olim. pot.
feud. alien. c. 1. in pr. vers. hortatu. de prohib. feud. alien. per
Lothar. c. 1. ibi, quocunq; modo alienare. de prohib. feud. alien.
per Frider. Alex. cons. 30. & consil. 128. vol. I Decius cons.
468. n. 31. Socin. cons. 19. vol. I. Borcholt. c. 7. n. 3. Zas. de
feud. par. 8. n. 60. & seqq. Clarus §. feudum. q. 40. n. 1. &
ibi additio sub lit. A. Mozz. de nat. feud. n. 78. Iacobin. de
S. Georg. verb. & cum pacto, quod de ipso. n. 2. 13. & 14.
Curt. 4.

Curt. 4. par. n. 121. Gail lib. 2. obs. 116. n. 9. Montan. lib. 3. feud. c. 2. f. 61. a. Excipiuntur alii quidam, quos comportarunt Borcholt d. c. 7. n. 4. 5. 6. par. 2. Clarus d. q. 40. & q. 41. n. 2. vers. sed in feudo novo. Decianus respons. 23. n. 27. vol. 1. Hotom. in d. c. vn. verb. ordinatione defuncti. de success. feud. Harm. Pist. lib. 2. qq. jur. par. 1. q. 4. n. 23. 45. & 63. MozZ. d. loco, n. 82. & seq. & de amiss. feud. n. 145. Schrad. par. 7. c. 2. Vult lib. 1. c. 9. n. 69. cum seqq. Thoming. decis. 2. n. 21. Pinel. in l. 1. par. 3. n. 68. C. de bon. mat. Curt. par. 4. n. 141. Dissentiunt alij aliter, quos referunt Curt. d. par. 4. n. 130. vers. ex prædictâ, & n. 131. Hartm. Pistor. d. lib. 2. par. 1. q. 4. n. 6. Hotom. disp. feud. c. 18. qui dicit, nullam causam esse, cur in feudis testamentum locum non habeat.

IV.

Successio ab intestato licet antiquissimo tempore in feudis nulla fuerit: (a) tamen jure novo & novissimo est frequentissima, & sola, quæ de veteri feudo agat. (b.)

(a.) c. vn. § & quia vidimus, & § hoc autem notandum, ubi post Dd. D. Th. Franz. de his, qui feud. dar. poss. Zas. par. 8. n. 1. VVes. c. 6. n. 6. Pistoris d. q. 4. n. 52. & q. 19. in. pr. Vult. lib. 1. c. 9. n. 23. (b.) c. vn. in pr. de success. fratr.

V.

Iure quidem civili tres succedentium ordines considerantur, descendantium, liberorum: adscendentium, parentum: & eorum, qui sunt ex latere, cognatorum vel agnatorum: (a) sed duo tantum, descendantium nempe, & collateralium, in successione feudali veniunt considerandi. (b.)

(a.) in pr. Inst. de gradib. cognation. l. 1. in pr. de gradibus & adfinibus. Nou. 118. in pr. Nou. 127. c. 1. Borcholt de gradib. p. 177. 251. & 260. Dissentiunt Dd. communiter, qui quinque ordines constituunt. (b.) c. vn. in pr. de nat. success. feud. Duar. c. 11. num. 10. Pistor. d. q. 19. num. 5. Curt. par. 3. membr. 2. num. 42. Hattysen c. 7. §. tertio acquiritur num. 2. Cujac in c. vn. pag. 24. de his, qui feud. dar. poss. &

Et c. vn de feud. siue eor. consuet. Mediolan. p. 112. Excipiuntur quidam casus, in quibus parentes filijs in feudis succedunt, de quibus, ultra prædictos, videri possunt Iacob. de Ardizone, in sum: feu: c. 137. § ascendentes. Iacobin. de S. Georg. in verb. Et unus ex dictis vasallis, n. 10. Myns. cent. 3. obs. 93. Præpos. in c. 1. de uasallo decrep. atatis. Ves. c. 6. n. 8. Zas. par. 8. n. 2. Aluar. in c. vn. n. 7. vbi quoq; Isernia Et Afflict. n. 2. de nat. success. feu. Borcholt d. c. 7. n. 9. Et n. 85. Cephalus consil. 641. n. 93. lib. 5. Montan. lib. 3. Feud. c. 2. p. 69. Et seq.

V I.

Videamus itaque jam de primo ordine, nempe descendentium. Nam, mortuo vasallo, prima causa est liberorum, naturalium & legitimorum simul (a) Liberi autem sunt vel masculini sexus, & proprie filij dicuntur, vel foeminini, (b) & pari sermone proprietate appellantur filia. Filij verò sunt vel primò, vel secundo geniti. (c.)

(a.) c. 4. ad Gal. v. 7. auth. in successione. C. de suis Et legitim. § intestatorum. 1. Inst. de hered. quæ ab intest. defer. § præferuntur. 3. Inst. de S. C. Tertyll. Montan. lib. 3. feud. c. 5. p. 63. (b.) D. Treutler in vol. 1. disp. 2. th. 1. lit. C. (c.) Anchoran. consil. 82.

V II.

Primo geniti primum caput efficiunt in lineâ descendentium, secundò geniti secundum.

Alciat. lib. 7. parer. c. 15. in fi. Castr. cons. 164. n. 4. 5. vol. 2. Couarr. lib. 1. qq. pract. c. 38. q. 12. Molina de primig. Hispan. lib. 3. c. 6. n. 36. Præpos. in c. 1. n. 10 in fi. de feud. March.

V III.

Est autem primogenitus, vel, vt, post Vallam, rectius scribit Tiraquell. primigenius is, qui primus est natus. Tiraq. de primig. in præfat. n. 1. c. Ioseph. 5. in fi. ex. de V. S. vbi Panorm. Bl. in l. 2. C. de jur. empbyt. l. cum antiquioribus. C. de jur. delib. Hinc 1. consecrarium est, si ignoratur, vter ex geminis fratribus, aut etiã non geminis sit primogenitus, neutrum admittendum esse, quemadmodum hanc q. elegantif.

elegantissimè in utramq; partem, post *Tiraq. de primig. q. 17.* tractat D. Th. Franzius, *in tr. suo de primigenijs. II.* Consequitur, jus primigeniæ tantum maribus competere, fæminis verò neutiquam, *Bl. in l. in multis. De statu hom: & in l. omnes populi. ff. de just. & jur. D. Th. Franz. de primigenijs, ἐπινομίαν 6.* ubi multos allegat.

IX.

Primogenitura ergò, sive primigenia, nihil aliud est, quàm primogeniti successio.

Probatur hæc thesis à causis, quæ tò esse primigeniæ constituunt: in quibus materia primum obtinet locum, sive genus, quod heic est successio: forma live primogenitus alterum, *D. Franz. d. loco.*

X.

Causa, impellens efficienter, ut hanc successionis speciem institueret, præter illas, quas cum reliquis successionū speciebus còmunes habet, est insignis dilectio, sive amor erga primogenitum, qui impellit disponentes, ut, propter conservationem speciei & nominis sui, hanc filio primogenio prærogativam præ reliquis largiantur.

Tiraq. in d. præfat. n. 42. & seqq. D. Th. Franzius d. tract. de primigenijs.

XI.

Primò autem & principaliter legem efficientem causam esse successionis primigeniti absq; dubio est.

Tiraq. d. præfat. n. 2. cum seqq. argumento l. in re mandatâ. 21. C. mand. Th. de Marin. tit. 13. n. 9. Bodin: lib: 6. de Rep. c. 5. pag. 1149. & seqq. D. Th. Franz. d. loco, qui probat confirmationem primigeniæ, post alios, ex jure naturali, gentium, civili, & Canonico.

XII.

Nec talis lex, statutum aut consuetudo irrationabilis est, sed propter bonum publicum, & in honorem

B

norem

norem & favorem imperij est introducta, ut principatus, & qui sub eo sunt, integri perseverent.

argumento l. ne in plures. 2. ff. de exercitoria act. Tiraquell. d. loco, n. 22. latè D. Th. Franz. d. loco, in subiecto agente, Ζητῶμεν I.

XIII.

Omnia præterea primigenia, quæ immediate à lege proveniunt, legalia dicuntur. Talia sunt illa jura primigeniorum, quæ ex lege veteri primigenitis Hebræorum competebant, item, quæ hodie ex aureâ bullâ primogenitis Electorum, jure feudali novissimo primogenitis Ducum, Comitū, Marchionum, & in regno Gallia primogenitis regū competunt, & similia.

c. 18. de successione electorum, Molinæus in consuet. Parisiens. tit. 1. de feud. § 8. gl. 3. Petrus Gregor. Tholos. in syntagm. lib. 45. c. 2. 6. 7. & seqq. c. un. § præterea ducatus, & ibi Dd. De prob. feud. al. per Frid. c. un. De success. feud. inf. c. un. De feud. March. D. D. Franzius d. loco.

XIV.

Illa etiam, quæ ex consuetudine observantur, legalia censentur, cum consuetudo vim legis obtineat.

l. de quibus 32. ff. de L. L. cum similib. Rochus Curt. in c. cum tanto, ex. de consuet. sect. 5. n. 5. Molina lib. 2. c. 2. num. 4. in fi.

XV.

Primigenia verò, quæ à testante, vel contrahente facta est, legalis dici non potest.

arg. l. 1. & l. jura non in singulas 8. ff. de ll. Molin. d. c. 2. n. 7. 8.

XVI.

Hinc æquitati consentaneum putamus, pactum privati hominis, ut primogenitus succedat, alijs vel prorsus exclusis, vel non æqualiter & ad legitimam usq; admisis, non valere: & ab omni successione non immeritò, etiam ob defectum formæ, esse excludendum.

Tiraq.

Tiraq. q. 6. n. 22. l. hereditas. 5. C. de pact. cony. & l. pa-
ctum 15. C. de pact. D. Th. Franz. d. loco, ζητουμενω primo.

XVII.

Quemadmodum nec per ultimam voluntatem
quis licite potest primigeniam constituere, nisi acce-
dat expressus superioris consensus: sive per legem
universalem, ut apud Hispanos fit, sive per particu-
larem, hoc est, per privilegium id fiat.

Molin. lib. 2. c. 2. n. 22. Vasq. de success. creat. in p. refat. lib.
1 n. 24. & de success. resol. lib. 3. & in l. si quis in suo. n. 26.
cum seq. C. de inoff. test. D. Th. Franz. d. loco, ζητουμενω 2.
in fine.

XVIII.

Familia quoq; privata, sive domus, aut proge-
nies, omni imperio & jurisdictione destituta, per hoc
singulare pactum, consuetudinem hoc modo succe-
dendi, inducere non potest.

Ang. in l. ult. C. de test. Tiraq. q. 16. n. 1. D. Franz. d. loco.

XIX.

Imò nec juri primigenituræ præscribi posse, cū
Molinæo, arbitramur.

Molineus d. tit. 1. de feud. § 2. gl. 3. q. 5. Molin. c. 6. num. 6.
Tiraq. de primogen. q. 31. n. 8. & seqq.

XX.

Lege ergò vel consuetudine permittente,

Primigenium instituere possunt, qui testari &
contrahere possunt. Primigenij namq; instituendi
edictum prohibitorium est: Ideoq; omnes, qui non
inveniuntur prohibiti, censentur admissi.

arg. l. si queramus. 4. ubi gl. Br. & Dd. ff. qui test. fac. poss.
in pr. Inst. quib. non est permiss. fac. test. Hinc mulieri &
minori, si pubes sit, permissum est. Tiraq. in l. si unquam,
verb. donatione largitus. n. 254. C. de revoc. donat. Prohi-
ben. ur verò infans, pupillus, infantia proximus, prodi-
gus, filius familias sine consensu patris, & alij, de quibus,
post alios, vide D. Th. Franz. sæpè d. loco, coroll. 3.

B 2

De

XXI.

De quibus verò bonis testari non licet, de ijs nec primigenium constitui potest.

Licerier de primog. lib. 2. q. 7. n. 1. D. Franz. d. loco, coroll. 4.

XXII.

Vtrum ex bonis feudalibus, quæ pater pro se et filijs suis perpetuò accepit, possit primogenium institui, quæstionis est? Et videndum putamus, an hæredum simul fiat mentio, an non: illo casu potest, hoc verò minimè.

Molina lib. 2. c. 10. n. 71. Clarus § feudum q. 41. et seq. D. Franz. d. loco, Ζητουμενω 1. ad coroll 5.

XXIII.

Prospiciendum etiam est, ne primigenia instituentes vel eas condiciones apponant, quas vel injustas vel turpes esse constat, vel eas omittant, ex quarum omissione ipsa primigenij institutio corruat.

Molin. d. lib. 2. c. 12. 13. 14.

XXIV.

Recipiens ad se primigenium est ipse primigenitus, in cuius personâ primigenium est institutum: vbi generaliter observandum: omnem eum, qui ex testamento vel contractu capere non potest, similiter primigenituræ incapacem esse.

Dd. ordinarijs in locis, vbi de hæredibus vel contrahentibus agunt. Hinc non admittuntur legitimatus, naturalis, spurius, infamis vel infamiâ juris, vel facti.

XXV.

Et si autem hoc jus primigeniæ tam strictè est observandum, ut contra illud, aut de bonis, primigenio debitis, disponere, nisi ex causâ, iure approbatâ, patri nullo modo permittatur: (a) tamen privatur feudi successione primigenitus, quando est scandalosus, turbatq; statum Christianitatis, item, propter crimen læsæ majestatis, perduellionis, hæreseos, & furorem naturalem (b) (a)

(a) Vasq. de success. creat. lib. 1. § 6. n. 17. & 18. Molinaus in
consuet. Parisiens. tit. 1. § 8. gl. 3. n. 7. 13. 24. & seqq.
b. Bl. in l. fin. n. 4. C. de LL. Molinaus d. § 8. gl. 3. n. 12. l.
quisquis 5. C. ad l. Jul. majest. c. vergentis. 10. ex. de here-
ticis. Molina d. c. 13. n. 31. & seqq. Borcholt c. 7. num: 63.

Ζήτημα I.

Filio, ante adeptum à patre regnum nato, an
postea natus præferatur, uetus, & satis ardua est quæ-
stio? Nos πρώτοτοκόν & jure ætatis, & naturæ bene-
ficio præferendum arbitramur.

Aur. bulla c. 7. de success. Elect. Duar. lib. 2. disp. c. 29. Hotom.
qq. illustr. q. 2. Bodin. lib. 6. de Rep. c. 5. Tiraq. de primi-
gen. q. 31. & alij, quos latè refert D. Tb. Franz, in Theor.
jur. contr. misc. theor. 5.

II. Ζήτημα.

Filio primogenito mortuo, utrum filius eius,
an verò frater secundo genitus succedere debeant,
non minoris controversiæ est? Nos filium, in jus sui
patris, succedere concludimus.

c. 2. constitutiones feudales Domini Lotharii I. Imperatoris, etc.
cum similibus. Bart. in auth. post fratres. C. de legitimis hære-
dibus instituendis. Bald. in l. liberti, libertæq. C. de operis li-
bertor. n. 18. Isernia & Afflict. in c. 1. de success. frat. Tiraq.
de jure primogen. q. 40. cum seq. Hotom. q. illustri 2.

*Et hæcenus vidimus de jure & successio-
ne primigeniorum: subsequitur, ut de secundo
genitorum liberorum successione videamus.*

XXVI.

Nascuntur autem liberi vel ex coitu licito, vel
illicito. Illi naturales & legitimi simul vocantur, &
succedunt parentibus hodiè in feudis (nisi per pa-
ctum vel consuetudinem (A) aliud sit introductum,
ut suprà diximus) omnes æqualiter, (B) in infinitum:
(C)

(C) nullâ habitâ ratione, an jam tûm nati sint, an adhuc nascituri, quales sunt posthumi: (D) sive diversi, sive unius matrimonij sint: (E) omniquè penitus exclusio patriæ potestatis & emancipationis discrimine. (F)

(A) *Afflic. in c. un. § & quia vidimus, n: 7, de his, qui feud. dar. poss. argum. § sed naturalia, vers: Ea verò quæ: Inst: de jure N. G. & C. l. 1. § si convenit, vers: contractus. ff. depositi, cum similibus.*

(B) *d. c. un. § & quia vidimus, in fi. c. 1. in pr. de success. feud. c. un. § 1, de feud. March. c. un. in pr. de success. frat. c. un. §, satis benè, in fi. de prob. feud. alien. per Lotbar. c. un: quemad. feud. ad filias pertin: c. 1, in pr. vers. inferius. de nat. success. feudi.*

(C) *c. un. § hoc quoq; sciendum. 4. in fi. de his, qui feud. dar. poss. Borcholt, c. 7. membr. 2. n: 10, 11. Curtius par. 3. q. 2, n. 1. Duar. c. 9. n. 2, Iacobin. de S. Georgio, verb: presentes, n. 5. Pistoris lib. 2. q. 19. n. 4. VVes. c. 6. n. 2. Zas. par. 8. n. 3. 4. Vult. lib. 1. l. R. c. 74. & de feud. lib. 1. c. 9. n. 99. ubi multos adducit. Ratio est, quia filiorum appellatione omnes descendentes veniunt. gl. in c. 1. § & si clientulus: verb: revertitur feudum ad dominum, in fine, ubi Bl. Alberic. & Præpos. argum. illius text. de alien. feudi. Iacobin. d. verb: presentes, n. 2. Alex. & Ias. in l. Gallus, in pr. de liber. & posth. Ias. in l. de quibus. 32. n. 19, de LL. Curt. d. q. 2. princip. n. 45. & multis seqq.*

(D) *argt. l. Paulus. 47. § Paulus, de bonis libertor. Bald. in l. si manumissus. 2. in fi. C. de libertis, & eor. liber. & in l. si in personam, 21. C. de fideicom: Aluar: c. 1. de eo, qui sibi, vel hæred: suis. Curt: par. 3. memb. 2. princip. n. 4. II. & 37. Ias. in l. quod dicitur. n. 47. de V. O. Bartol. in l. item. de suis & legitimis. Iacobin: in d. verb: presentes. n. 14. Vult. d. c. 9 n: 98.*

(E) *Nov: 22. de nuptijs. § nec illud quoq; 29. juncto c. un. § strenuus. de feud. cognit: Dd. in c. un: de filijs, natis ex matrim: ad morg: contract: Borcholt: d. c. 7, membro. 2. n. 47.*

(F) l.

(F) l. ult: § cum igitur prætorem. C. de legitim: hered:
 Nov: 118, c. 1. vers: & sive sua. arg: d. c. 1. in si. de feud: co-
 gnit: Aluar: in d. c. un: § hoc quoq; n. 11. de his, qui feud: dar:
 poss: & in c. 1. § adoptivus, si de feud. defunct: cont. sit. Bald:
 in aub: successione. C. de suis & legitim. & in c. 1. an agn. vel
 filij, Blanchus c. 1. lib: 3. n: 9. Borholt. d. loco, n: 46. Curt: d.
 par: 3. membr: 2. n: 2. & seqq: Marinus tit: 3. n: 40. Ves. c.
 6. n: 9. Zas. par: 8. n: 4. Hartm. Pist: lib: 2. q. 13. n: 21. Diss:
 sonsbeccius de feud: par: 9. n: 60. Schurerius de success: desc:
 reg: 1. spec. ampl. 7. vers. de jure quoq; feudorum.

XXVII.

Hi, utpote, filij naturales tantum, (a) vulgò quæ-
 fiti, (b) incestuosi, (c) ex damnato coitu nati, & simi-
 les, à successione feudi penitus removentur,

(a) c. un: § naturales, ubi Frid. Schenk, & Dd. si de feud. de
 funct: cont. sit, Zas: par. 8. n. 72. & seqq: Alex: cons: 2. &
 97. vol: 2. Parisius consil: 14. n: 18. vol. 2. Blanchus in summ:
 tit: de success: feu: § naturales verò filij. Clarus § feudum, q.
 82. n: 1 Curt: d. membr: 2. q. 17 n: 40. Ferrar: Montan: lib:
 3 de feud. c. 2. p. 65. D. Forster: de success. ab intest: lib: 2.
 p. 155. Pist. d. lib: 2. q. 40. n: 1.

(b) arg: d. § naturales. Ioan: Andr: in c. latorum, 7. &
 in c. per venerabilem, 13. ex. qui filij sint legit: Forster. d. lib: 2
 pag: 244. & pag: 247. Vult. lib. 1. I. R. c. 8. n. 44. & seq.

(c) Nov. 89. § fin. ubi gl. in verb. participium. auth. ex
 complexu. C. de incest. nupt. auth. licet. C. de natur. liber. For-
 ster. d. lib. 2. pag. 261. & seq. Oldend. class. 2. act. 5. Schneid.
 ad tit. Inst. de success. quæ ab intest. defer. de success. incest.
 n. 2. Schurer. d. tr. de success. ab intest. c. 8. lim. 7.

XXVIII.

Sed quid de ijs legitimatis sentiendum sit, quæ-
 stionis est: Et distinguendum putamus, inter legiti-
 mationem, per subsequens matrimonium, & per
 rescriptum principis factam. Illo casu succedunt, (A)
 quocunq; modo investitura concepta sit: (B) hoc re-
 quiritur, ut expressè ad feuda legitimatus sit, (C) &
 consensus eorum, quorum interest, accesserit. (D)
 (A, arg.

(A.) arg. c. tanta est uis 6. & ibi Panorm. qui filij sint legit. § sui. 2. vers. quibus. Inst. de success. quæ ab intest. defer. l. 10. C. de naturalib. liber. Nou 89. c. 8. Iacob: de Belviso, Ifern. Lofred. Aluar. Præpos. & Afflict. d. § naturales. Ioan: Andrea & Ant. de Butrio in d. c. latorum 7. Borcholt d. loco n. 48. Curt. par. 3. q. 2. n. 41. Clar. q. 82. n. 4. Couarr. de sponsal. par. 2. c. 8. u. 27. Felin: in c. in præsentia. ex. de probation. Gail lib. 2. obs. 141. n. 1. & 2. Mynscent. 5. obs. 42. Tiraq. de iure primigen. q. 34. n. 34. Vves. cons. 44. n. 40. Pistoris par. 2. q. 41. n. 1. qui plures refert.

(B.) Abbas d. c. tanta. 6. n. 7. Ifern. Lofred. in d. § naturales, & ibi Præpos n. 4. Diss. Ang. de Perus. cons. 29. Hotom: cons. 10. vol. 1. Somsbecc. par. 9. de feud. n. 72. Vult. lib. 3. c. 9. n. 94.

(C.) Gl. in d. § naturales, in verb. legitimi, in fi. & Belviso, Ifern. Aluar. Bald. Præpos. Afflict. ibid. item Afflict. in decis. 195. Alex. cons. 2. & 67. vol. 1. Borcholt d. c. 7. n. 54. Boer. decis. 123. Curt. par. 3. membr. 2. q. 17. n. 39. Clarus d. q. 82. n. 1. Det. cons. 275. Socin. cons. 3. vol. 3. Ruin. cons. 33. n. 18. lib. 1. quibus adde multos, adductos ab Hartm. Pist. d. q. 40. n. 5.

(D.) L. id quod nostrum II. de R. I. Gl. verb. non egrediuntur, & Dd. in l. 1. de constit. princip. l. fin. verb. generali juri. C. si contra jus vel utilit. public. Belviso, Ifern. & Afflict. d. § naturales. Dominicus de S. Geminiano. & Ioan: de Immola in c. grandi. de supplend. neglig. prælat. in 6. Alex. cons. 25. n. 6. cons. 94. n. 7. vol. 1. Castrens. Aretin. et Socin. in l. Gallus. § & quid si tantum, ubi Alex. n. 25. Ias. n. 92. de liber. & posth. Brunus cons. 15. Zas. par. 8. n. 74. 75. Somsbeccius par. 9. n. 67. Schurff cons. 2. cent. 1. Molinaus in consuet. Parisiens. tit. 1. § 8 gl. 1. n. 4. & seqq. Gail. lib. 2. obs. 49. n. 7. Pistor. d. q. 40. n. II. & seqq. multis, par. 2. D. Th. Franz. ad. § & quia vidimus, tit. primus ordo descendentium. Diss. Parisius cons. 1 n. 122. vol. 2. qui putat, legitimatorem, etiam agnatis non consentientibus, factam, in ipsorum præjudicium, valere.

XXIX.

Adoptiuos liberos regulariter à feudorum successione repellimus. (A) In liberis, corporis vel animi vitio

vitio insanabili laborantibus, (B) veluti, furiosis, (C) mutis, cæcis, vel aliàs imperfectis, (D) distinguendū putamus: an tales nati, vel effecti sint, ante feudum adquisitionem: an verò postmodum talis calamitas supervenerit. Priori casu ad successionem nullo modo aspirant: posteriori removeri nequeunt: nec per substitutum servitia præstare prohibentur. (E)

(A) c. 1. § adoptivus. si de feud. def. cont. sit, ubi Bl. & Dd. Duar. c. 11. n. 6. Hanneon lib. 2. de feud. c. 2. Marinus tit. 3. n. 52. & seqq. Sonsbec. par. 9. n. 63. Vaudus lib. 1. q. 46. Zas. par. 8. n. 14. Camer. in c. imperialem. in pr. de prob. feu. alien. per Frideric.

(B) c. un. § mutus. Episc. vel Abbat. c. un. & ibi Dd. an mutus, vel aliàs imperfect. feud. retin. poss. Th. de Marin. tit. 2. n. 133. Iacobin. de S. Georg. verb. dictiq. vasalli, n. 50. Ves. 6. 6. n. 20.

(C) Bald. in c. un. de success. feud. Borcholt. d. c. 7. n. 63. Hartm. Pist. q. 32.

(D) d. § mutus, ubi Bl. Aluar. & Prepos. Landr. lib. 1. art. 4. Lehenrecht / c. 30. argt l. sed est questum 6. ubi las. l. si quis posthumos. 9. in pr. de liber. & posthum. Bald. & las. in l. discretis. C. qui test. fac. poss. Bald. in l. ex facto. de vulg. & pupill. substit. Ves. conf. 6. vol. 1. Pistor. par. 2. q. 32. n. 6. Sonsbeccius par. 12. n. 133. Soarez. in comm. opinion. lit. F. n. 86. D. Franz. d. loco.

(E) Baro in d. § mutus. Zas. d. par. 8. n. 68. Schurff conf. 24. cent. 2. & alij, relati ab Hartm. Pistor. d. q. 32. n. 15.

XXX.

Pari ratione filius etiam clericus à successione feudi repellitur: adeò ut feudum, quod prius habuit, amittat, eò ipso quod votum religionis fecerit: nec audiatur, si, postquam feudum jam est devolutum, habitum religionis deponat, & in feudo succedere velit: quod tamen aureà constitutione imperij & electorali constitutione novimus abrogatum.

C

c. un.

c. un. § ex hoc. de feudo famina, c. 1. § qui clericus, & ibi Dd. si de feud. defuncti content. sit. c. un. ubi Andr. de Ifern. & Cujat. de milite vasallo, qui arma bell. depos. c. un. in fi. an mutus, vel aliàs imperfectus. c. 1. in. fi. ex. ne cleric. vel monach. c. placuit. 2. 3. q. 3. Ehenrecht / c. 2. Landr. lib. 1. art. 25. Pistor. q. 33. n. 3. Curt. par. 3. membr. 2. n. 18. Cujat. in c. un. § naturales. si de feudo defuncti. Zas. de feud. par. 5. n. 71. Mozz. in tit. ex quibus caus. feud. amit. n. 11. & seqq. ubi dissentientes allegat Schurer. in tr. de successione ab intest. tit. 9. vers. etiamsi, & Forster. lib. 2. de success. ab intest. pag. 104. vers. quartus actus. Sed fallit hæc thesis in quibusdam casibus, expressis per gl. in d. c. un. verb. non valet: an mutus vel aliàs imperf. Capitium decis. 10. n. 11. Catheran. cons. 37. n. 5. Hanneton. lib. 2. c. 3. Iacobin. in verb. & quibuscunq. n. 4. Menoch. de arbitr. jud. qq. casu 231. n. 8. Romulium de homicid. par. 1. n. 40. Schurff. consil. 140. n. 1. Adde auream bullam Caroli IV. & constit. elect. par. 3. constit. 28.

XXXI.

Et hæc de liberis primi gradus, titoli sint. Etenim, si ex alio filio defuncto extant nepotes, illi hodie (licet primo feudorum jure, (a) & veteri jure Saxon. (b) secus erat) in patris locum, jure repræsentationis, succedunt, ita ut nepotes in stirpes, filij verò nepotum, videlicet patruum, in capita admittantur. (c)

(a) c. vn. § cum verò Corradus. de his, qui feu. dar poss.

(b) Fachsius diff. jur. civ. & Saxon. 22. Reinhard. diff. 60. per artic. 2. Ehenrecht / (c) Nou. 118. c. 1. d. § cum verò Corradus. c. vn. in pr. ubi Ifern. n. 1. Aluar. n. 2. Afflict. n. 12. de success. feud. c. 1. in pr. & ibi Afflict. n. 17. de success. frat. vel gradib. succed. in feud. gl. in verb. solus. c. vn. § si quis miles. constitut. feudal. Dom. Lothar. Imp. Aluar. Præpos. in c. 1. & ibi Ifern. n. 14. Afflict. n. 115. de natur. success. feudi. Angel. in § cum filius n. 6. argt. illius text. Inst. de heredit. que ab intest. defer. & in l. si avia. n. 5. C. de success. edicto. Borcholt d. c. 7. n. 46. Curt. d. membr. 2. n. 12. Marin. de feud. tit. 6. n. 21. Schneideuin. par. 6. n. 42. D. Forster. de success. ab intest. lib. 2. cas. 2. cond. 1. pag. 79. & p. 83. cas. 3. concl. 1. Hartm. Pist.

par. 2.

par. 2. q. 19. n. 94. & q. 23. Elect. constit. 29. par. 3. Tho-
ming. in decis. 43. n. 18.

Ζήτημα I.

In quem usq; gradum hoc jus repræsentationis extendi-
tur? Aliqui ad solos nepotes & pronepotes, non verò ulte-
rius, si quis feudum adquisiverit simpliciter, sive pro se & fi-
lijs suis & nepotibus, hoc extendunt. (A) Nos verò in de-
scendente lineâ in infinitum admittimus.

(A) § cum filius 6. ubi Br. Angel. Faber, & Myns. n. 6. Inst.
de hered. quæ ab intest. defer. Angel. in § multis. Inst. de success.
libertor. Bart. in l. 1. § sed si quis. ff. de suis & legitimis. Cor-
neus cons. 24. n. 31. cons. 131. vol. 2. cons. 232. vol. 4. Hotom.
in § hoc autem. verb. ultra. de his, qui feud. dar. poss. Pari-
sius cons. 40. n. 29. vol. 2. Forster. de success. ab intest. lib. 2.
pag. 96.

(B) auth. in successione. C. de suis legitimis. l. vn. vers.
cujuscunq; sint gradus. C. de his, qui ante apert. tabul. l. jure
consultus. 10. § parentes, vers. item liberi, de gradibus & ad-
finibus. l. liberorum, 220 in pr. de V. S. cum multis concordan-
tibus. Borcholt in tr. de gradib. in tit. de success. descend. pag.
182. Cujat. lib. 2. feud. tit. 11. pag. 149. Gomes. lib. 1. variar. re-
sol. c. 1. n. 15. Grassus in § successio, ab intestato, q. 2. n. 13.
Schneid. in tit. Inst. de hered. quæ ab intest. deferunt. de ordine
descend. n. 17. & de ordine collateral. n. 12. Vult lib. 1. I. R.
c. 74. Ves. § 7. n. 3. Inst. de heredit. que ab intest. defer.

Ζήτημα II.

Filij plurium fratrum mortuorum quomodo
succedant, ambigitur? Et eos non in stirpes, sed in
capita succedere verius arbitramur, hoc est, ut tot
sint portiones feudi, quot sint capita istorum ne-
potum.

§ hoc etiam addendum: vers: His etenim: Instit. de legitim. a-
gnator. success. l. 2. §. hæc hereditas 2. de suis & legitim. c. 1.
§ his verò, de success. frat. & gradib. succedent. in feu. Zas. par.
8. n.

8. n. 18. & cons. 4. VVes. cons. 84. & de feud. c. 6. Myns.
cent. 3. obs: 94. Vaudus lib. 1. qq. q. 24. Carolus V. in comi-
tjjs Spirensibus, anno 29. Pistoris par. 2. q. 23. Borcholt. c. 7.
par. 2. n. 82. & de gradib. p. 239. et seqq. Harmenopulus lib.
5. epit. tit. 8. Hotom. lib: qq. illustr. q. 14. D. Th. Franz. ad c.
vn. § cum verò Corradus. de his, qui feud. dar. poss.

*Et tantum de successione feudali descenden-
tium masculorum.*

FINIS.

155054

AB 155054

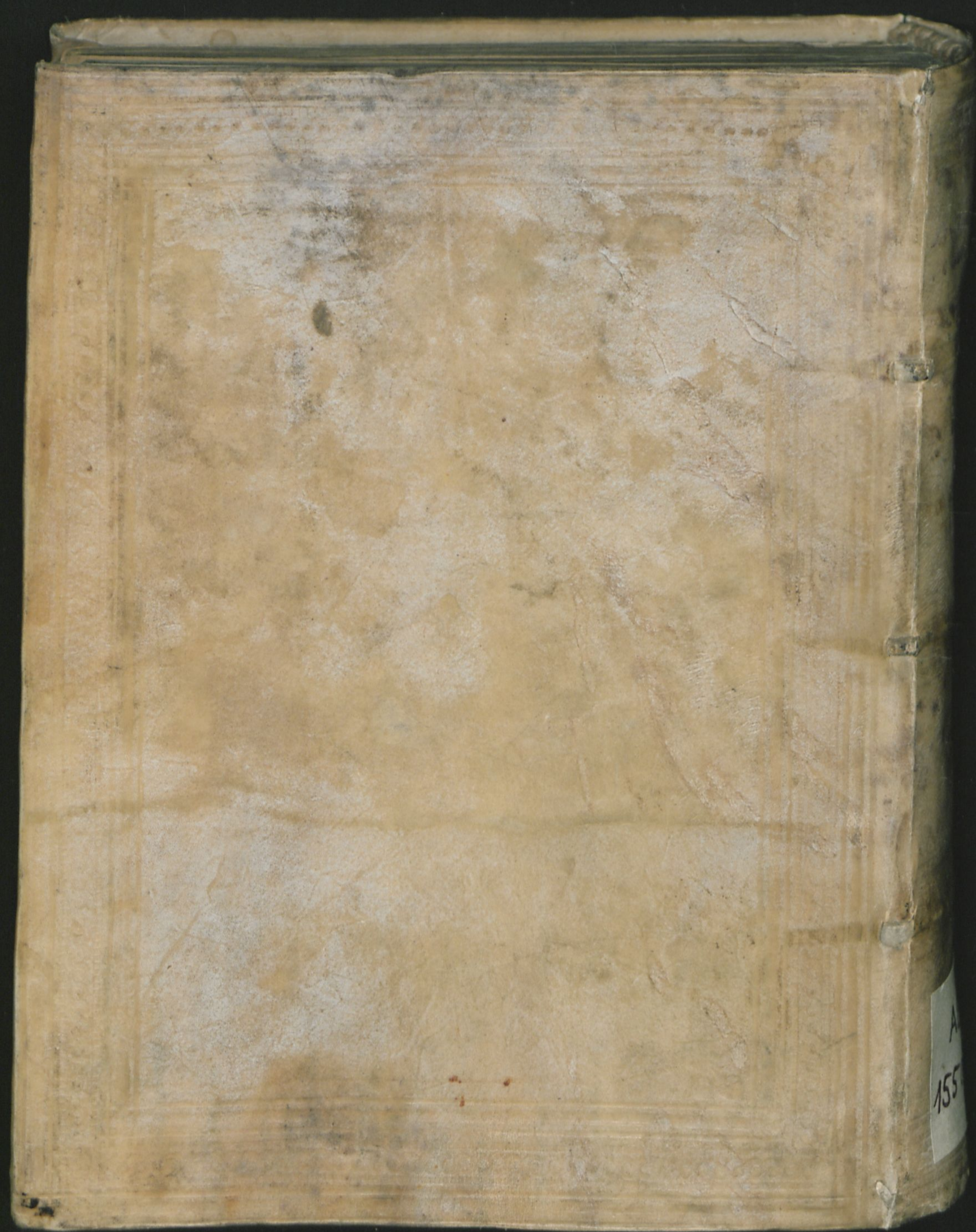
ULB Halle
004 829 352

3

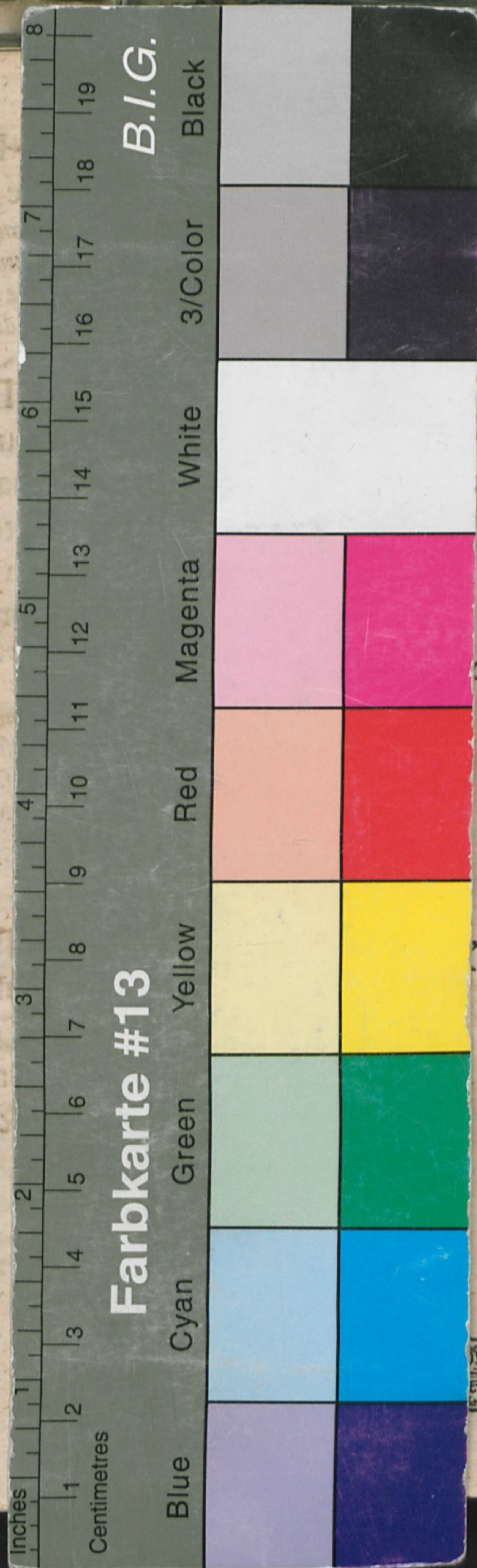
VD 17

155

12

COLLEGII FEVDALIS
DISPUTATIO VII.

SUCCESSIONE DE
NDENTIUM PRIMOGENIO.
rum, & Secundogeniorum in
Fendis,

Quam,
D. O. M. A.

PRÆSIDIO AMPLISSI-
CONSULTISS. VIRI, DN. THOMÆ FRAN-
I. C. & feudalis juris in illustri Academia
Witebergensi Professoris publici,
tueri conabitur

PETRUS RITTER,
Gorl. Lusat.

XVI. Kl. Octobr. hora & loco suetis.

WITEBERGÆ,
Typis M. Georgij Mulleri,
Anno M. D. XCVI.